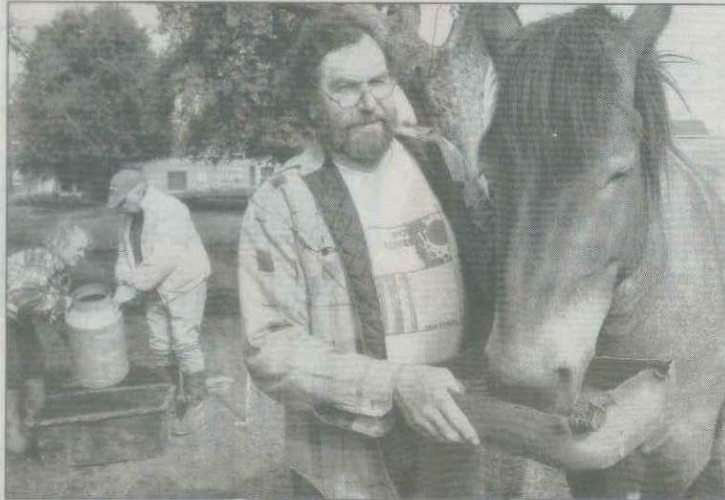

Brusselse daklozen herwinnen zelfvertrouwen op boerderij

MERCHTEM — Hedwig Dom (51) rijdt twee keer per week van Merchtem naar Brussel, en omgekeerd. In z'n busje met 7 plaatsen laadt hij daklozen op die voor een dagje willen ontsnappen aan de stad. Vorig jaar maakten op die manier 256 verschillende daklozen kennis met de wereld van Hedwig Dom: drie boerderijen in het landelijke Peizegem. Want werken met dieren, zo zegt de initiatiefnemer, geeft mensen hun zelfvertrouwen terug.

Initiatiefnemer Hedwig Dom verzorgt de trekpaarden samen met twee daklozen. Foto PN

Hedwig Dom was jarenlang directeur van het Brusselse opvangcentrum Albatros. «Daar zag ik ook hoe een heel grote groep thuislozen ondanks de vele opvangthuizen, toch nog door de mazen van het net viel. Sommigen waren te rebels, licht gehandicapt, hadden psychiatrische problemen of wilden gewoon niet afhankelijk zijn van een instelling. Voor al die buitenbeentjes is de 'vzw Kodiel' opgericht: een netwerkje van drie kleine boerderijtjes, waar deze mensen twee dagen per week mogen helpen als ze zin hebben.

Gisteren leverde Hedwigs minibusje 5 daklozen af aan de Molenbaan in Peizegem. Allemaal hadden ze zich een dag eerder opgegeven bij één van de 18 Brusselse doorverwijnsinstellingen. Reclame maakt de vzw immers niet -

de mond-aan-mond-verhalen hebben voldoende effect. «Vijf deelnemers is mooi, al waren er vooraf 8 ingeschreven. Maar omdat we dit werk helemaal vrijblijvend aanbieden, weten we op voorhand dat er altijd mensen op het laatste ogenblik afhaken. We stellen ook geen vragen: wie maandenlang wegblijft en op zekere dag toch weer een dagje komt boeren, moet geen schrik hebben dat we vragen waar hij gezeten heeft.»

Wie komt, voelt zich blijkbaar thuis in de uitvalsbasis van *Kodiel*, een voormalig café waar het interieur al jaren ongewijzigd is gebleven. Mark is één van de vaste klanten. «Ik was vroeger zelf een keuterboerke», zegt hij. «Maar de boerderij, het land, alles is nu weg.» Mark woont officieel in Halle, maar is al maanden dakloos. «Hier kan ik nog een beetje van mijn oude hobby genieten», zegt hij. «Ik voel me thuis tussen de beesten.» Al koos hij gisteren toch voor een dagje broodbakken. «Het is vandaag rozijnenbrood», lacht hij. «en alles wat we zelf bakken, mogen we mee naar huis nemen.»

ZWERVERSINSTINCT

Buiten krijgen de twee Brabantse trekpaarden vers water en hooi, en wordt de 'krachtmelk' klaargemaakt voor de jonge geitjes die 2 km verderop in een andere stal wachten. «We hebben bewust voor drie verschillende boerderijtjes gekozen», zegt Hedwig. «Deze mensen zijn een zwerfend bestaan gewoon. Sluit ze een dag op, en ze hebben geen zin meer om te komen. Met drie stallingen op een kleine afstand van elkaar, denken we mee met hun zwerfversinstinct. We geven ze letterlijk de kans om buiten te komen.» Hoe ongewoon de boerderijopvang ook lijkt, *Kodiel* is populairder dan Hedwig Doms ooit durfde dromen. «Vergeet niet dat we eigenlijk vragen dat deze mensen bij ons komen werken, ook al is

het op hun eigen tempo. En een dag zonder bedelen, is voor hen een dag zonder geld. En toch blijven ze komen. Als ik met mijn busje Brussel uitrij, voel je de sfeer veranderen. Alsof ze aan een dagje vakantie beginnen.»

EIGENWAARDE

Eén van de oorzaken van het succes, zegt Hedwig Dom, zijn de dieren. «Deze mensen praten niet graag over hun miserie. Dieren stellen ook geen vragen, ze luisteren alleen maar. Maar er is ook een psychologisch keerpunt. In het dagelijkse leven zijn ze afhankelijk van anderen: ze moeten bedelen en krijgen om te overleven. Op de boerderij zijn de rollen omgekeerd, hier geven ze. Haver aan de paarden, gras aan de konijnen, een knuffel aan de koe, en 's middags soep en brood aan mekaar. Het zijn kleine stapjes, maar ze bezorgen onze mensen een onbetaalbaar warm gevoel. In de stad worden ze genegeerd en nagewezen. Hier leren ze weer 'mens' te zijn, en vinden ze hun eigenwaarde terug.»

Het enige wat beter kan, zegt Hedwig, is de subsidiëring. Structurele geldstromen zijn er niet: de vzw draait grotendeels op schenkingen van sympathisanten. «Een moeilijke situatie. Ik hoop dat er na de verkiezingen beterschap komt, maar ik heb ondertussen al geleerd dat we in deze sector onze dromen best niet voor waarheid aannemen.» (PV)